

NĖDZARZ (6) *sb m*

a *pochylone*.

sg *N* nędzarz (1). ◇ *I* nędzârz(e)m (1). ◇ *V* nędzârzu (2). ◇ *pl L* nędzârz(o)ch (1). ◇ *V* nędzârze (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII – XVIII w.*

1. Człowiek ubogi (może też: nieszczęśliwy) (2) : Sacer homo, Wywołaniec/ wygnaniec/ wieczny nędzarz. *Mącz* 363a.

Przen: O człowieku bogatym, odmawiającym sobie wszystkiego (1) : (*nagł*) Ná Lákomce skąpe. (–) Y Coż wždy wy czynicie/ vbodzy nędzarze/ Práwie was Pan poládził/ káždemu ná wśparze. By sie wámi karáli/ á dobrá fwoiego/ Vżywáli pobożnie *RejZwierz* 124v.

2. Człowiek niegodziwy, zły, godny napiętnowania; grzesznik (4) : Słuchayże ty on nędzaru co ten dzień święthy obchodzisz obzárstwem/ opilśthwem/ piłkaniem/ bębnaniem/ á márnym próżnowaniem. *RejAp* 11; A cożci potym miły nędzaru iżci sie zda iż sie thymi złościami fwemi ábo tym nędznym nábyciem swoim zdobisz przed światem *RejAp* 189v, 189, 193v.

Synonimy: **1.** biednik, chudziec, chudzię, chudzik, chudzina, mizerak; **2.** grzesznik, marnik, mizerak, złoczyńca, złodziej, złośnik.

Cf NĘDZA, [NĘDZEK], NĘDZNIK, NĘDZNY

ZZa